

Лисица и грозде.

(Басня отъ Криловъ).

Гладната кума лиса подъ лозата грозде помириса. И тозъ часъ подъ гроздето се спира — очитъ ѝ горятъ, сърдцето ѝ пръ-

мира. Зрънцата сж сочни
миризливи и като елмази
свѣтливи. Ала бѣда е, че
тѣ висятъ много, много
нависоко. И тѣй кумата
се изправа, и инѣкъ се
издигне, но пакъ не може
нищичко да стигне.

Цѣлъ часъ се мъчи лиса дяволита, но не можа и зрънце да
онита. И тръгна лиса — гладна си отива и на гроздето така
се присмива:

— Красиво, сладко си само нагледъ, вкуси ли те пѣкой —
кисело си ватъ оцетъ.